

Χριστέ μου, και φέτος απών;

/ Editorial

Ηλίας Λιαμής, Σύμβουλος Ενότητας Πολιτισμού

Δεν υπάρχει γιορτή σαν τα Χριστούγεννα, γιορτή, που καταφέρνει να ενώνει με το ίδιο πνεύμα και την ίδια χαρά, τόσα εκατομμύρια ανθρώπους. 2021 χρόνια από τη γέννηση ενός ασήμαντου βρέφους σε κάποιο περιφρονημένο εβραϊκό χωριό της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, η μισή ανθρωπότητα συνεχίζει να διακηρύσσει, έστω και μια φορά τον χρόνο ως ενωμένη Χριστιανοσύνη, πως τη νύχτα εκείνη ανέτειλε μια ρεαλιστική ελπίδα αναγέννησης του ανθρώπου και ολόκληρου του κόσμου.

Από την Αυστραλία μέχρι την Αλάσκα και από το Περού, μέχρι τις στέπες της Σιβηρίας, οι άνθρωποι αναζητούν τη χριστουγεννιάτικη χαρά, μέσα σε μια παγκοσμιοποιημένη ατμόσφαιρα, με ίδιες μελωδίες, ίδιες γεύσεις, ίδια διακόσμηση, ίδιες διαφημίσεις, αλλά με πολλούς και διάφορους Χριστούς. Διότι, πίσω από τη βιτρίνα των Χριστουγέννων, ο Χριστός, ο μεγάλος πρωταγωνιστής -και πολλές φορές, ο μεγάλος Απών- συνεχίζει, εδώ και δυο χιλιετίες, να ρωτάει:

«Τίνα με λέγουσιν οί άνθρωποι εἶναι;» (Μτθ.16, 13)

«Ποιος λένε οι άνθρωποι πως είμαι;»

Πολλές οι απαντήσεις μέσα στους αιώνες, πολλές οι απαντήσεις και σήμερα. Άλλοι εκφράζουν τον θαυμασμό τους για τα λόγια Του, άλλοι, τον σεβασμό τους για τη θυσία Του, άλλοι τον ενθουσιασμό τους για το κοινωνικό Του μήνυμα. Λίγοι όμως είναι εκείνοι, που παραδίδουν στα άχραντα χέρια Του τις προσωπικές τους αγωνίες, τους φόβους και τα αδιέξοδά τους, με την πεποίθηση, πως Αυτός και μόνον Αυτός μπορεί να χαρίσει φως στη σκοτεινή νύχτα των ανθρώπων.

Αλλά ακόμη και εκείνοι, που πιστεύουν στην παντοδυναμία και την αγάπη Του, καθώς οι ανάγκες γίνονται αφόρητες, καθώς η αδικία οργιάζει και καθώς η προοπτικές ξεθωριάζουν, φτάνουν κάποτε να αναρωτηθούν,:

«Πού είναι ο Θεός; Γιατί δεν φαίνεται; Γιατί δεν ενεργεί;»

Σε εποχές ατομικών διαδρομών, ατομικών επιδιώξεων, ακόμη και ατομικών προσευχών, ο ίδιος ο Χριστός, μας δείχνει τον δρόμο προς Εκείνον:

«Οὓ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἔμδν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν». (Μτθ. 18, 20)

«Ὅπου εἶναι μαζεμένοι δυο ἢ τρεις στο ὄνομά μου, ἐγώ εἶμαι ἀνάμεσά τους».

Να λοιπόν η απάντηση: Κάθε Χριστούγεννα υποδεχόμαστε στη γη τον Θεό της

ενότητας, τον Θεό της αλληλεγγύης, τον Θεό του «μαζί». Η παρουσία Του στη γη και η λυτρωτική Του επέμβαση περνάει μέσα από την συμπόνια και την αγάπη των ανθρώπων, που διακηρύσσουν πως Τον πιστεύουν και Τον μιμούνται.

Εκατομμύρια φάτνες στήνονται κάτω από χριστουγεννιάτικα δέντρα, σε πλατείες, σε βιτρίνες. Μέσα σ' αυτές, φαίνεται να ξαναγεννιούνται πολλοί Χριστοί: Ο Χριστός της παιδικής μας ηλικίας, ο Χρίστος ενός γλυκού συναισθηματισμού, ακόμη και ο Χριστός των εορταστικών αγορών μας. Στον αληθινό όμως Χριστό, στον Χριστό της αγάπης, εμείς οι ίδιοι, με το πνεύμα και τις πράξεις μας, κλείνουμε ερμητικά την πόρτα.

Και φέτος όμως, Αυτός ο αληθινός Χριστός θα ξαναχτυπήσει την πόρτα μας. Σιωπηλός, χωρίς εφέ και επικοινωνιακά τρικ, θα μας καλέσει να Τον ακολουθήσουμε πίσω από τις φωταγωγίες και τα ρεβεγιόν, για να μας δείξει το κατόντημα μιας ανθρωπότητας χωρίς Εκείνον. Μιας ανθρωπότητας βουτηγμένης στην αρπαγή, το ψέμα και τη σκληροκαρδία. Μιας ανθρωπότητας, που αντικατέστησε τον ουρανό με ταμπλό χρηματιστηρίων και βιβλιάρια καταθέσεων.

Όσο τα Χριστούγεννα θα ντύνουν μόνο τη μελαγχολία μας, όσο τα ψεύτικα άστρα θα υποκαθιστούν το φως της ελπίδας για εκατομμύρια φτωχούς και άστεγους, όσο οι Χριστουγεννιάτικες μελωδίες θα κρύβουν την κραυγή τής οργής ολόκληρων λαών για την εξαθλίωσή τους, ο Χριστός θα παραμένει ο μεγάλος άγνωστος των Χριστουγέννων.

Πολλοί, μπορεί να πιστεύουν, πως κάθε τέτοια μέρα, επαναλαμβάνεται μια γραφική ιστορία. Αυτό όμως που επαναλαμβάνεται είναι η ουσία εκείνης της νύχτας, αλλά και όλης της ζωής Του: Ο Χριστός, το ίδιο αφανής, το ίδιο ξένος, όπως τότε, θα αποστρέφει πάντα το βλέμμα από τις γιορτές της κατανάλωσης των -ακόμη- εξασφαλισμένων και θα επιλέγει για φάτνη Του τις καρδιές εκείνων, που ακόμη μπορούν να αγαπούν και να μοιράζονται, ίσως ταπεινοί και καταφρονημένοι από την αυθαιρεσία των ισχυρών, γι' αυτό όμως και αξιόπιστοι στη διακήρυξή τους «ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ...» (Λκ. 2, 10-11).

Μαζί μ' αυτούς θα βρεθεί ο Εμμανουήλ (που σημαίνει: ο Θεός μαζί μας) αυτά τα Χριστούγεννα, δίνοντάς τους δύναμη να σταθούν όρθιοι και ενωμένοι στο δικό Του όνομα, για να ετοιμάσουν μαζί Του το ξημέρωμα ενός καινούργιου κόσμου.

<https://bit.ly/3qcf6ES>